

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 410/2023
10.05.2023. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Невенке Важић, председника већа, Милене Рашић, Гордане Којић, Бате Цветковића и Бојане Пауновић, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Весном Зарић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела разбојништво у саизвршилаштву из члана 206. став 1. Кривичног законика у вези члана 33. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА - адвоката Ирене Ђорђевић, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Нишу К 931/17 од 30.01.2019. године и Апелационог суда у Нишу Кж1 789/2021 од 02.03.2022. године и Кж3 7/22 од 20.10.2022. године, у седници већа одржаној дана 10.05.2023. године, једногласно, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА - адвоката Ирене Ђорђевић, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Нишу К 931/17 од 30.01.2019. године и Апелационог суда у Нишу Кж1 789/2021 од 02.03.2022. године и Кж3 7/22 од 20.10.2022. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Нишу К 931/17 од 30.01.2019. године окривљени АА, између осталих, оглашен је кривим због извршења кривичног дела разбојништво у саизвршилаштву из члана 206. став 1. КЗ у вези члана 33. КЗ и осуђен на казну затвора у трајању од једне године, у коју му је урачунато време проведено у притвору. Одлучено је да трошкови кривичног поступка падају на терет окривљених, док су оштећени ради остваривања имовинскоправног захтева упућени на парнични поступак.

Пресудом Основног суда у Нишу К 227/2021 од 04.06.2021. године, стављена је ван снаге правноснажна пресуда Основног суда у Нишу К 931/17 од 30.01.2019. године, у односу на окривљеног АА, па је применом члана 423. тачка 2) ЗКП ослобођен од оптужбе да је извршио кривично дело разбојништво у саизвршилаштву из члана 206. став 1. КЗ у вези члана 33. КЗ. Истом пресудом одлучено је да трошкови кривичног поступка у односу на окривљеног падају на терет буџетских средстава, а оштећени су ради остваривања имовинскоправног захтева упућени на парнични поступак.

Пресудом Апелационог суда у Нишу Кж1 789/2021 од 02.03.2022. године усвајањем жалбе ОЈТ у Нишу преиначена је пресуда Основног суда у Нишу К 227/2021

од 04.06.2021. године, тако што је у односу на окривљеног АА остављена на снази правноснажна пресуда Основног суда у Нишу К 931/2017 од 30.01.2019. године.

Пресудом Апелационог суда у Нишу КжЗ 7/22 од 20.10.2022. године одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљеног и пресуда Апелационог суда у Нишу Кж1 789/2021 од 02.03.2022. године, потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости поднела је бранилац окривљеног АА - адвокат Ирена Ђорђевић, због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд усвоји поднети захтев, укине побијане пресуде и предмет врати на поновно одлучивање или их преиначи и окривљеног ослободи од оптужбе.

Врховни касациони суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости Републичком јавном тужиоцу, сходно одредби члана 488. став 1. Законика о кривичном поступку, те је у седници већа коју је одржао у смислу члана 490. ЗКП, без обавештења Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета и правноснажне пресуде против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је, по оцени навода изнетих у захтеву, уз примену члана 604. ЗКП („Службени гласник РС“ бр.72/11 од 28.09.2011. године који се примењује од 01.10.2013. године) којим је прописано да ће се законитост радњи предузетих пре почетка примене овог законика оцењивати по одредбама Законика о кривичном поступку („Службени лист СРЈ“ бр.70/01 и 68/02 и „Службени гласник РС“ бр.58/04, 85/05 – др.закон, 115/05, 49/07, 122/08, 20/09 – др.закон, 72/09 и 76/10) нашао:

Захтев за заштиту законитости је неоснован.

Бранилац окривљеног као разлог подношења захтева истиче битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП наводећи да се правоснажна пресуда заснива на недозвољеном доказу и то на исказу саокривљеног ББ датом у полицији, који је у каснијем току поступка оповргао, у коме он терети окривљеног АА у погледу радњи извршења предметног кривичног дела, при чему одбрана окривљеног није могла да се изјашњава о том доказу приликом његовог извођења, на шта има право сходно одредби члана 68. став 1. тачка 10) ЗКП. Бранилац даље наводи да се пресуда у поновљеном кривичном поступку не може заснивати искључиво или у одлучујућој мери на исказу саучесника који је већ правноснажно осуђен, што је супротно одредби члана 481. став 2. ЗКП, те се указује на повреду одредбе члана 16. став 4. и 5. ЗКП.

Изнети наводи захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног АА се, по оцени Врховног касационог суда, не могу прихватити као основани.

Наиме, исти наводи захтева били су истакнути у жалби браниоца окривљеног АА - адвоката Ирене Ђорђевић, те били предмет разматрања трећестепеног већа Апелационог суда у Нишу које је поступало по жалби браниоца изјављеној против другостепене пресуде Апелационог суда у Нишу Кж1 789/2021 од 02.03.2022. године.

Трећестепено веће Апелационог суда у Нишу је ове наводе оценило неоснованим и о томе на страни 2, у четвртом и петом пасусу и страни 3, у првом пасусу трећестепене пресуде КжЗ 7/22 од 20.10.2022. године изнело јасне и аргументоване разлоге, које Врховни касациони суд прихвата као правилне, те у смислу одредбе члана 491. став 2. ЗКП на те разлоге и упућује.

Прихватајући разлоге трећестепеног суда, Врховни касациони суд налази да се правноснажне пресуде заснивају како на исказу окривљеног ББ датом пред ПУ Ниш, тако и на исказу окривљеног ВВ, а посебно у погледу послате смс поруке окривљеном ББ, на листингу одлазно долазних позива и смс порука мобилног телефона окривљеног, те делом и на исказу окривљеног АА у коме наводи да се дан пре критичног догађаја састао са осталим окривљенима које познаје од раније и са којима је пријатељ.

Са изнетих разлога, налазећи да побијаним пресудама није учињена битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП на коју се неосновано указује захтевом за заштиту законитости браниоца окривљеног АА - адвоката Ирене Ђорђевић, Врховни касациони суд је, на основу члана 491. став 2. ЗКП, наведени захтев браниоца окривљеног одбио као неоснован.

Записничар-саветник
Весна Зарић,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић

За председника већа-судија
Милена Рашић,с.р.